

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/314
Karar No : 2014/3738

REKABET KURUMU
Tarih : 11.03.2015
Sayı : 1290

Davacı : Gaziemir Akaryakıt Enerji Sanayi ve Ticaret A. Ş.
(Cabbaroğlu Kollektif Şirketi)

Vekili : Av. Hasan Vedat GÜRER
İstiklal Cad. No:130 Elhamra İş Hanı K:3, D:301
Beyoğlu/İSTANBUL

Davalı : Rekabet Kurumu
Bilkent Plaza, B-3 Blok Bilkent/ANKARA

Vekili : Av. Nagehan ÖZSEYHAN-Aynı adreste

Davanın Özeti : 21.10.2010 tarih ve 10-66/1398-519 sayılı Rekabet Kurulu kararının; davacı şirkete ait akaryakıt istasyonunun beyaz bayraklı olmadığı, rekabet yasağı getiren dikey anlaşmanın davacı şirketle Opet arasında kurulduğu, bu anlaşmanın 05.08.2003 tarihinde başladığı, başlayan bu dikey ilişkinin 18.09.2003 tarihinde karşılıklı rıza ile sona erdirildiği, anılan dikey ilişkinin gayrisihhi müessese ruhsatı ve kira sözleşmesindeki ek kira bedeli ile ilgili hükümden de tespit edilebileceği, kurulan dikey ilişki döneminde davacı şirketin Opet'in bir bayisi aracılığıyla Opet'ten mal temin ettiği, şikâyet edilenin savunmasının alınmadığı, davalı idarece istisna hükmünün yanlış yorumlandığı ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Davacı şirketin Opet'ten mal aldığını iddia ettiği dönemde sadece Shell'den ve Opet'in bir bayisi olan Başarı Ltd. Şti.'nden mal aldığı, davacı şirketle Opet arasında doğrudan bir ilişkinin varlığından bahsedilemeyeceği, dava konusu karar verilirken eksik inceleme yapılmadığı ve istisna hükmünün yanlış yorumlanmadığı belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Esra Nur AYSOY'un Düşüncesi : Davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Aydın KURTULUŞ'un Düşüncesi : Dava, davacı şirketin Opet Petrolcülük A.Ş.'ye (OPET) devrettiği akaryakıt istasyonu ile ilgili olarak, OPET ile bayisi arasında imzalanan dikey anlaşmanın grup muafiyetinden yararlanmadığının tespiti ile OPET hakkında idari yaptırım uygulanması istemi ile yaptığı başvuru sonucu, şikâyet konusu iddialara yönelik olarak 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına gerek olmadığına ve şikâyetin reddine ilişkin 21.10.2010 günlü 10-66/1398-519 sayılı rekabet kurulu kararının iptali istemi ile açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 1. maddesinde, bu Kanunun amacının mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları, piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/314
Karar No : 2014/3738

kullanmaları önlemek, bunun için gerekli düzenlenme ve denetimleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamak olduğu belirtilmiş, Kanunun 4. maddesinde de, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma yada kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmazların, uyumlu eylemlerin ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerin hukuka aykırı ve yasak olduğu hükme bağlanarak rekabetin korunmasını sağlamaya yönelik düzenlemeye yer verilmiştir.

4054 sayılı Kanun'un 27. maddesinin (a) bendinde, bu Kanun'da yasaklanan faaliyetler ve hukukî işlemler hakkında, başvuru üzerine veya re'sen inceleme, araştırma ve soruşturma yapmak; bu Kanun'da düzenlenen hükümlerin ihlâl edildiğinin tespit edilmesi üzerine, bu ihlâllere son verilmesi için gerekli tedbirleri alıp bundan sorumlu olanlara idarî para cezaları uygulamak Rekabet Kurulu'nun görevleri arasında sayılarak, 40. maddesinde, Rekabet Kurulunun re'sen veya kendisine intikal eden başvurular üzerine doğrudan soruşturma açılmasına ya da soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için önaraştırma yapılmasına karar vereceği, önaraştırma yapılmasına karar verildiği takdirde önaraştırma yapmakla görevlendirilen raportörün elde ettiği bilgileri, her türlü delilleri ve konu hakkındaki görüşlerini Kurula yazılı olarak bildireceği; 41. maddesinde, önaraştırma raporunun Kurula teslimini takiben Kurulun elde edilmiş olan bilgileri değerlendirerek soruşturma açılmasına veya açılmamasına karar vereceği belirtilmiş, 43., 44., 45., 46. ve 47. maddelerinde ise, Kurulun soruşturmaya başlaması h3alinde uygulanacak idari usul çerçevesinde delillerin toplanması, tarafların bilgilendirilmesi, tebligat, cevap verme ve sözlü savunma toplantısına ilişkin kurallara yer verilmiştir.

Kanun'un bu düzenlemelerine göre; soruşturma açılmasına yeterli bilgi ve belge varsa doğrudan soruşturma açılmasına karar verilebileceği, doğrudan soruşturma açılmasına yetecek bilgi ve belge bulunmadığı hâllerde ise daha fazla bilgi veya belge elde edebilmek için önaraştırma yapılabileceği ve önaraştırma yapmakla görevlendirilen raportörün elde ettiği bilgi ve deliller ile önaraştırma raporu Kurul'ca değerlendirilerek soruşturma açılmasına veya açılmamasına karar verilebileceği, bu iki karar türünden birini verme hususunda Rekabet Kurulu'nun takdir yetkisinin bulunduğu ve bu yetkinin 4054 sayılı Kanun'un 1. maddesinde belirtilen amaçları gerçekleştirme hedefi doğrultusunda kullanılması gerektiği açıktır.

Dosyanın incelenmesinden, davacı şirketin Rekabet Kurumu'na yapmış olduğu başvurusunda; davacı şirketin maliki olduğu, İzmir'de bulunan gayrimenkulün OPET'e 05.08.2003 tarihinde 10 yıllığına kiralandığı, şikâyete konu akaryakıt istasyonu işleticiliğinin ise 18.09.2003 tarihinde OPET'e devredildiği ifade edilerek, mevcut sözleşmelerin 2002/2 sayılı tebliği kapsamında muafiyetten yararlanmadığı iddialarına yer vererek, söz konusu iddialarının 4054 sayılı Kanun kapsamında incelenmesini talep ettiği, Rekabet Kurulunca yapılan önaraştırma sonucu düzenlenen raporda; şikâyete konu istasyonun 2003 yılında OPET'e kiralandığı döneme kadar beyaz bayraklı bir istasyon olduğu, diğer bir deyişle herhangi bir dağıtım şirketi ile münhasırlık içeren bir sözleşmenin olmadığı, davacı şirket ile OPET arasında

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/314
Karar No : 2014/3738

yapılan ve yürürlük tarihi 01.09.2003 olan bir kira sözleşmesi ile, ilgili istasyon adı geçen dağıtım şirketine 10 yıllığına kiralandığı, sonrasında ise, OPET, istasyonun işletmesini malik ile ilişkisi olmayan başka bir bayiye verdiği, şikâyete konu olan istasyonun OPET'e devrine kadar beyaz bayrak ile faaliyet gösterdiği, ayrıca davacı şirketin OPET'ten ürün temin ettiği iddia edilen dönemde (05.08.2003-18.09.2003) de beyaz bayraklı olduğu ve OPET'ten doğrudan mal almadığı, anılan dönemde SHELL'den doğrudan ve OPET'in bir bayiişi olan Başarı Ltd. Şti.'den mal aldığı, bu çerçevede, davacı şirket ile OPET arasında doğrudan bir ilişkiden söz etmek mümkün olmadığı gibi, dikey ilişkisini rekabet yasağını taşıdığı da söylenemeyeceği, ilişkinin başlangıcında OPET'in, malikten doğrudan kira hakkını aldığı ve sonrasında bunu malikle ilişkisi olmayan üçüncü bir şahsa devrettiği dikkate alınarak, şikâyete konu dikey ilişkinin, 2002/2 sayılı Tebliğ'in istisna hükmünden yararlandığı dolayısıyla 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına gerek olmadığına ve şikâyetin reddine karar verildiği, anılan kararın tebliği üzerine de, bu kararın iptali istemi ile bakılan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Bakılan davada; ilişkinin başlangıcında OPET'in, malikten doğrudan kira hakkını aldığı ve sonrasında bunu malikle ilişkisi olmayan üçüncü bir şahsa devrettiği dikkate alınarak, şikâyete konu dikey ilişkinin, 2002/2 sayılı Tebliğ'in istisna hükmünden yararlandığı sonucuna varılmıştır.

Bu durumda; Cabbaroğlu Koll. Şti.'nin maliki olduğu, İzmir'de bulunan gayrimenkulün OPET'e 05.08.2003 tarihinde 10 yıllığına kiralandığı, şikâyete konu akaryakıt istasyonu işleticiliğinin ise 18.09.2003 tarihinde OPET'e devredildiği ifade edilerek, mevcut sözleşmelerin 2002/2 sayılı Tebliği kapsamında muafiyetten yararlanmadığı iddiasına yönelik olarak, Rekabet Kurulu tarafından verilen; soruşturma açılmasına gerek olmadığına ve şikâyetin reddine ilişkin kararda hukuka aykırılık görülmemiştir

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 25.11.2014 tarihinde, davacı şirket vekili Av. Hasan Vedat Gürer ve davalı idare vekili Av. Nagehan Özseyhan'ın geldikleri, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle, açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenip, gereği görüldü:

Dava, davacı şirket tarafından Opet Petrolcülük A.Ş.'ye (OPET) devredilen akaryakıt istasyonu ile ilgili olarak, Opet ile bayisi arasında imzalanan dikey anlaşmanın geçersiz olduğunun ve grup muafiyetinden yararlanmadığının tespiti ile Opet hakkında idari yaptırım uygulanması istemiyle yapılan başvuru sonucu, şikâyet konusu iddialara yönelik olarak soruşturma açılmasına gerek olmadığına ve şikâyetin reddine ilişkin 21.10.2010 tarih ve 10-66/1398-519 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmıştır.

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/314

Karar No : 2014/3738

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un "Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar" başlıklı 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmaların, uyumlu eylemlerin ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu kurala bağlanarak en çok rastlanılan rekabeti sınırlayıcı anlaşma örnekleri belirtilmiştir; Kanun'un "Muafiyet" başlıklı 5. maddesinde de, maddede sayılan koşulların tamamının gerçekleşmesi durumunda, teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve birlik kararlarının 4. madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verilebileceği, Kurul'un, söz konusu şartların gerçekleşmesi hâlinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabileceği kuralına yer verilmiştir.

2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin 2. maddesinde, üretim ve dağıtım zincirinin farklı seviyelerinde faaliyet gösteren iki ya da daha fazla teşebbüs arasında belirli mal veya hizmetin alımı, satımı veya yeniden satımı amacıyla yapılan anlaşmalar dikey anlaşma olarak tanımlanmaktadır. Aynı Tebliğ'in 5(a) maddesinde ise, Tebliğ ile tanınan muafiyetin, anlaşmalarda alıcıya getirilen belirsiz süreli veya süresi beş yılı aşan rekabet etmeme yükümlülüğüne uygulanmayacağı kurala bağlanmıştır. Diğer taraftan, konuyla ilgili sözleşmeler ile kira sözleşmelerinin tamamının tek bir dikey anlaşma olarak kabul edilmesi gerekmektedir. Bu dikey anlaşmalar ile, bayiye 5 yıldan uzun süreli rekabet yasağı getirilmesi, söz konusu dikey ilişkiyi grup muafiyeti kapsamı dışına çıkarmaktadır. Bunun yanında, 2002/2 sayılı Tebliğ'in 5. maddesinde, anlaşmalardaki rekabet etmeme yükümlülüklerine veya bu yükümlülüğün anlaşmanın asli bir parçası olduğu hâllerde anlaşmanın tamamına yönelik olarak getirilen beş yıllık grup muafiyeti sınırına ilişkin olarak bir istisna düzenlenmiştir. Söz konusu düzenleme, "Alıcının anlaşmaya dayalı faaliyetlerini sürdürürken kullanacağı tesisin mülkiyeti arazi ile birlikte veya alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden sağlanan bir üst hakkı çerçevesinde sağlayıcıya ait ise yahut alıcı bu faaliyetini sağlayıcının alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden elde ettiği bir ayni veya şahsi kullanım hakkının konusu olan bir tesiste sürdürecektse, alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü, söz konusu tesisin alıcı tarafından kullanıldığı süreye bağlanabilir; şu kadar ki, rekabet etmeme yükümlülüğü, bu sürenin beş yılı aşan kısmı bakımından, sadece alıcının söz konusu tesiste yürüteceği faaliyetini kapsar." şeklindedir.

2002/2 sayılı Tebliğ'in açıklanmasına ilişkin Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuz'un 39. paragrafında ise, "Tebliğ'in 5'inci maddesi ile getirilen bu istisna, "öncelikle ve özellikle" ilişkinin başlangıcından itibaren üçüncü şahıslardan ayni ya da şahsi haklar kapsamında taşınmazın kullanma ve/veya yararlanma hakkının alınması ve bunu müteakiben tesisin bizzat sağlayıcı tarafından işletilmesi ya da kullanma/yararlanma hakkı veren ile hiçbir

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/314

Karar No : 2014/3738

bağlantısı olmayan şahıslarla bayilik ilişkisinin kurulması ile sınırlıdır. Muafiyet kapsamındaki beş yıllık süre dolmadan; faaliyetlerin sona erdirilmesi, devralma vb. yollarla dikey anlaşmanın taraflarında değişiklik ortaya çıkması hâlinde muafiyetten yararlanılabilecek sürenin uzaması söz konusu değildir." şeklinde açıklama yer almaktadır.

Öte yandan, 18.09.2003 tarih ve 25233 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2002/2 Sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına İlişkin 2003/3 sayılı Tebliğ'le, Tebliğ'e, "Bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış olan anlaşmaların 2002/2 sayılı Tebliğ'de öngörülen grup muafiyetinden yararlanabilmesi için, bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde yukarıdaki 1'inci madde ile getirilen değişikliğe uygunluğunun sağlanması gerekir. Bu süre içerisinde anılan anlaşmalara 4054 sayılı Kanun'un 4'üncü maddesinde öngörülen yasaklama uygulanmaz." yönünde geçici madde eklenmiştir.

Akaryakıt dağıtım sektöründeki dikey anlaşmaların 2002/2 sayılı Tebliğ'e uygunluğunun belirlenmesine yönelik Rekabet Kurulu'nun 15.11.2006 tarih ve 06-84/1059-306 sayılı kararıyla, rekabet yasağı yönünden yukarıda getirilen ve geçici madde ile belirlenen geçiş dönemi incelenerek; beş yıl olarak belirlenen rekabet yasağının, 2003/3 sayılı Tebliğ ile teşebbüslerin mevcut anlaşmalarını iki yıl içerisinde bu değişikliğe uygun hâle getirmesinin kurala bağlandığı, mevcut sözleşmelerdeki bu değişikliklerin hangi surette yapılacağı ve bunların kalan uygulama sürelerinin nasıl belirleneceği konusuna Rekabet Kurulu'nun 26.01.2006 tarih ve 06-04/55-13 sayılı kararında açıklık getirildiği, buna göre; 18.09.2005 tarihinden önce yapılan ve rekabet etme yasağı süresi beş yılı aşan sözleşmelerden 18.09.2005 tarihi itibarıyla uygulama süresi beş yıldan az olanlarda herhangi bir değişiklik yapmaya gerek olmayıp, bunların süresinin sonuna kadar geçerli olduğu, 18.09.2005 tarihi itibarıyla kalan süresi beş yılı aşan sözleşmelerin 18.09.2010 tarihine kadar geçerli olup sözleşme tadillerinin buna göre yapılması gerektiği, 18.09.2005 tarihi itibarıyla rekabet yasağının süresi beş yılı geçenlerin, imzadan itibaren "en yüksek yasal hadde indirildiği" ve beş yıllık azami süre dolana kadar 2002/2 sayılı Tebliğ'in öngördüğü koşulları sağladığı sonuçlarına varılmıştır.

Görüldüğü üzere, 2003/3 sayılı Tebliğ ile, bu Tebliğ'in yürürlüğe girdiği 18.09.2003 tarihi itibarıyla, bu tarihten önce dağıtıcılar ile bayiler arasında kurulan sözleşmelere yönelik olarak, bu sözleşmelerin süresinin Tebliğ'e uygun hâle getirilmesi amacıyla iki yıllık geçiş sürecinin getirildiği, Kurul tarafından geçiş sürecini irdeleyen kararlarında da, 18.09.2003 tarihinden önce kurulan bayilik-dağıtıcı ilişkisinin, en son 18.09.2010 tarihine kadar 2002/2 sayılı Tebliğ hükümlerinden yararlanacağı, bu tarihten sonra ise gerekli değişikliklerin yapılmaması durumunda 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi çerçevesinde işlem tesis edileceği anlaşılmaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden; İzmir ili, Konak ilçesi, Sakarya Mahallesi'nde bulunan ve tapuda 31 pafta, 96 ada, 23 parselde kayıtlı davacı şirkete ait taşınmaz üzerindeki akaryakıt istasyonunun, davacı şirket ile The Shell Company Of Turkey Limited (Shell) arasında imzalanan kira sözleşmesiyle 01.08.1991-01.08.2003 tarihleri arasında 12 yıllığına

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/314

Karar No : 2014/3738

Shell'e devredildiği, anılan sözleşmenin sona ermesi üzerine 05.08.2003 tarihinde tapuya şerh edilen kira sözleşmesiyle anılan istasyonun 10 yıllığına Opet'e devredildiği ve söz konusu sözleşmede kira süresinin 01.09.2003 tarihinde başlayacağını kararlaştırıldığı, bu sözleşme üzerine Opet tarafından anılan istasyonun işletmeciliğinin 18.09.2003 tarihinde davacı şirketle ilişkisi olmayan başka bir bayiye verildiği; davacı şirket tarafından, Opet ile bayisi arasında imzalanan dikey anlaşmanın geçersiz olduğunun ve grup muafiyetinden yararlanmadığının tespiti ile Opet hakkında idari yaptırım uygulanması istemiyle yapılan başvuru üzerine yapılan değerlendirme sonucu tesis edilen dava konusu Kurul kararında; bahse konu akaryakıt istasyonunun 2003 yılında Opet'e kiralandığı döneme kadar beyaz bayraklı bir istasyon olduğu, maliki olan davacı şirketin herhangi bir dağıtım şirketiyle münhasırlık içeren bir sözleşmesinin olmadığı, anılan istasyonun üçüncü şahsa devredilmeden önceki dönemde malik tarafından işletilmesi hâlinde söz konusu dikey ilişkinin Tebliğ kapsamında istisna hükmünden yararlanmasının mümkün olmadığı, davacı şirketin Opet'ten ürün temin ettiğini iddia ettiği dönemde de (05.08.2003-18.09.2003 tarihleri arası) istasyonun beyaz bayraklı olduğu ve Opet'ten doğrudan mal alınmadığı, bu dönemde sadece Shell'den ve Opet'in bir bayisi olan Başarı Ltd. Şti.'nden mal alındığı, bu çerçevede davacı şirketle Opet arasında doğrudan bir ilişkiden ve dikey ilişkinin rekabet yasağı taşıdığından söz edilemeyeceği; sonuç olarak, Opet'in malikten doğrudan kira hakkını aldığı ve sonrasında bunu malikle ilişkisi olmayan üçüncü bir şahsa devrettiği dikkate alındığında, şikâyete konu dikey ilişkinin 2002/2 sayılı Tebliğ'in istisna hükmünden yararlandığı belirtilerek, 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına gerek olmadığına ve şikâyetin reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.

Dosya kapsamındaki bilgi ve belgeler incelendiğinde; her ne kadar davacı şirket tarafından, söz konusu istasyonun Opet'e devredildiğine ilişkin kira sözleşmesinin imzalandığı 05.08.2003 tarihi ile Opet tarafından anılan istasyonun işletmeciliğinin verildiği 18.09.2003 tarihi arasında bu istasyonun davacı şirket tarafından Opet'in bayisi olarak işletildiği iddia edilmiş ve anılan iddiaya ilişkin olarak da dava dilekçesinde, davacı şirketin sipariş ettiği yakıtın Opet tarafından davacı şirket bünyesinde çalışan şoför denetiminde davacı şirketin kamyonuna yüklendiği ve alınan malın davacı şirketin istasyonuna getirilip depoya döküldüğü, Opet yetkilileri tarafından davacı şirketin bilgisayar sistemine tanıtımının yapılmadığı gerekçesiyle kendi bayileri Başarı Ltd. Şti. adına fatura ve sevk irsaliyesinin düzenlendiği, fakat alınan malın hiçbir zaman bu şirkete gitmediği, Opet'ten alınan malın sanki adı geçen şirketten alınmış gibi evrak düzenlendiği ve ödemenin de aynı şekilde yapıldığı hususları belirtilerek dilekçe ekinde, Opet'ten alındığı iddia edilen mala ilişkin sevk irsaliyeleri, faturalar ve malın yüklendiği kamyon ile kamyon şoförüne ilişkin bilgilerin yer aldığı belgeler sunulmuş ise de; anılan döneme ilişkin olarak davacı şirketle Opet arasında imzalanmış bir bayilik sözleşmesinin sunulmadığı görülmektedir.

2002/2 sayılı Tebliğ'in 5. maddesi ile getirilen istisna, öncelikle ve özellikle ilişkinin başlangıcından itibaren üçüncü şahıslardan aynı ya da şahsi haklar kapsamında taşınmazın, kullanma ve/veya yararlanma hakkının alınması ve sonrasında istasyonun bizzat sağlayıcı

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/314

Karar No : 2014/3738

(dağıtıcı) tarafından işletilmesi ya da kullanma yahut yararlanma hakkı veren ile hiçbir bağlantısı olmayan şahıslarla bayilik ilişkisinin kurulması ile sınırlı olup; hâlihazırda zaten alıcıya (bayi) ait olan bir tesisin sağlayıcıya (dağıtıcı) kiralanması veya intifa hakkı tanınması ve sağlayıcının (dağıtıcı) da bu tesisi tekrar asıl sahibi olan alıcıya (bayi) kullandırması durumunda, bu istisnadan yararlanmak mümkün olmayacaktır.

Bu durumda; malik olan davacı şirket tarafından kira sözleşmesiyle Opet'e devrolunan akaryakıt istasyonunun, Opet'le davacı şirket arasında imzalanan bir bayilik sözleşmesi çerçevesinde malik olan davacı şirket tarafından işletilmediği ve bu istasyonun işletmeciliğinin Opet tarafından malikle bağlantısı olmayan üçüncü bir kişiye verildiği dikkate alındığında; Opet ile bayisi arasında imzalanan dikey anlaşmanın anılan Tebliğ'de yer alan istisnadan yararlandığı açık olduğundan; Opet ile bayisi arasında imzalanan dikey anlaşmanın geçersiz olduğunun ve grup muafiyetinden yararlanmadığının tespiti ile Opet hakkında idari yaptırım uygulanması istemiyle yapılan başvuru sonucunda, şikâyet konusu iddialara yönelik olarak soruşturma açılmasına gerek olmadığına ve şikâyetin reddine ilişkin dava konusu Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; davanın **REDDİNE**, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 164,60-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 3.000-TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, posta gideri avansından artan tutarın kararın kesinleşmesinden sonra istemi hâlinde davacıya iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 25.11.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Ahmet	Zeki	Dr. Hasan	Hamza
ÖZGÜR	EĞERCİ	YİĞİT	GÜL	EYİDEMİR

Yargılama Giderleri :

Başvuru Harcı : 28,20-TL

Karar Harcı : 38,20-TL

YD Harcı : 30,30-TL

Vekâlet Harcı : 2,90-TL

Posta Gideri : 65,00-TL

Toplam : 164,60-TL